

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/128/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010378
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Gáborík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010378.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Gáboríka a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. januára 2014 prejednal sťažnosť odsúdeného

P. X.

nar. XX.XX.XXXX v W., bytom M., E. č. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v NVÚ Martin - Sučany,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza č.k. 3Nt/19/2013-27 zo dňa 18.09.2013 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. z r u š u j e sa napadnuté uznesenie v celom rozsahu a súdu prvého stupňa sa ukladá, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/84/2009 zo dňa 15.04.2009 bol P. X. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. Bol za to odsúdený podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 4 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7 rokov a 10 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu v Prievidzi sp. zn. 2T/101/2007, doručený obvinenému dňa 31.12.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť 31.12.2008, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. bolo rozhodnuté aj o prepadnutí veci.

Súd prvého stupňa pred rozhodnutím o vine a treste rozsudkom schválil podľa § 334 ods. 4 Tr. por. dohodu o vine a treste, uzatvorenú dňa 01.04.2009 medzi obvineným P. X. a prokurátorom.

Uznesením súdu prvého stupňa bol podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý návrh odsúdeného P. X. na povolenie obnovy konania vo vyššie uvedenej trestnej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že súd

prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia sa zaoberal nálezom Ústavného súdu SR PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012, ktorý rozhodol o protiústavnosti ukladania trestu v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. nad polovicou takto určenej trestnej sadzby. Prehliadol však, že mu bol uložený takýto trest odňatia slobody. Dôvodom obnovy konania je strata účinnosti právneho predpisu, resp. jeho časti, čo považuje za novú skutočnosť v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Preto žiada napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa s tým, aby mu bola povolená obnova konania.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že v predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania vo vzťahu k výroku o treste.

Ako vyplýva z vyššie uvedeného odsudzujúceho rozsudku Okresného súdu Prievidza, odsúdenému P. X. bol dňa 15.04.2009 uložený trest odňatia slobody aj za použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. vrátane časti prvej vety za bodkočiarkou - asperačná zásada. Dňa 21.12.2012 bol v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 vyhlásený nález Ústavného súdu z 28.11.2012 sp. zn. PL. ÚS 106/2011, ktorým v § 41 ods. 2 Tr. zák., časť prvej vety za bodkočiarkou bola vyhlásená za protiústavnú.

Nedostatok v rozhodnutí súdu prvého stupňa vidí senát krajského súdu v tom, že sa súd prvého stupňa riadil nesprávnym právnym názorom. Tento nesprávny právny názor spočíval v tom, že nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012 PL. ÚS 106/2011, publikovaný v Zbierke zákonov pod č. 428/2012 Z.z.; týkajúci sa „protiústavnosti“ časti ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. (veta za bodkočiarkou) považoval za novú skutočnosť, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Následne potom dospel k záveru, že aj keď vyššie citovaný nález Ústavného súdu SR je novou skutočnosťou súdu v čase schválenia dohody o vine a treste neznámou. Samotná táto skutočnosť nie je dôvodom na povolenie obnovy konania, nakoľko táto nová skutočnosť výrazne neovplyvňuje výšku pôvodne uloženého trestu.

Nález Ústavného súdu SR, že právny predpis, jeho časť, alebo niektoré jeho ustanovenie nie je v súlade s Ústavou SR, nemôže byť novou skutočnosťou súdu skôr neznámou v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. Podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. sa netýkajú zmeny právneho stavu, teda zmeny zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu. Ak teda bol podaný návrh na povolenie obnovy konania vo veci, ktorá skončila právoplatným rozhodnutím, ktorý vychádza len zo skutočností predpokladaných v ustanovení § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu SR, je splnenie podmienok obnovy konania konštatované priamo už v tomto ustanovení (ide o dôvod obnovy konania „ex lege“).

Preto nie je potrebné, aby súd v tomto prípade skúmal splnenie podmienok uvedených v § 394 ods. 1 Tr. por.; ale obnovu konania je potrebné povoliť podľa § 394 ods. 1 Tr. por., per analógiám z dôvodu uvedeného v § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov (zhodné stanovisko trestno-právneho kolégia NS SR Tpj 44/2013 zo dňa 26.11.2013 - bod 1 a 2).

Z takto rozvedených dôvodov krajský súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. K vráteniu veci súdu prvého stupňa bol nadriadený súd vedený najmä tým, že je potrebné súbežne s povolením obnovy konania rozhodnúť aj o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Pred rozhodnutím o väzbe je však potrebné odsúdeného aj k tejto otázke vypočuť.

Z vyššie uvedeného pritom vyplývajú nasledovné právne názory senátu nadriadeného súdu. V predmetnej veci bude potrebné povoliť obnovu konania v prospech obvineného vo vzťahu k výroku o treste za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku. Súd prvého stupňa vo výroku svojho rozhodnutia bude musieť použiť ustanovenie § 41b ods. 1 vyššie citovaného zákona č. 38/1993 Z.z. ako aj ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. per analógiám za súčasného zrušenia výroku o treste v preskúmanom rozsudku a naň nadväzujúcich rozhodnutí podľa § 400 ods. 1 Tr. por.

Zároveň bude potrebné, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa obsahovalo aj výrok, ktorým sa rozhodne o väzbe odsúdeného podľa § 403 Tr. por. Moment eventuálneho vzatia do väzby, však musí byť dopredu stanovený tak, aby bol viazaný na právoplatnosť výroku, ktorým bol zrušený výrok o treste preskúmaného rozsudku.

Napokon senát krajského súdu vyslovuje právny názor v tom, že v tomto prípade nie

je potrebné postupovať podľa § 404 ods. 2 veta druhá Tr. por. o vrátení veci prokurátorovi do prípravného konania. V tomto prípade totiž nedochádza k zrušeniu celého právoplatného rozsudku (vyhláseného na základe konania o dohode o vine a treste), ale dochádza len k zrušeniu výroku o treste, a teda výrok o vine zostáva nedotknutý a právoplatný. V ďalšom v konaní pred súdom, ak sa prokurátor a odsúdený nedohodnú na treste, rozhodne o uložení trestu súd postupom podľa § 404 ods. 2 Tr. por., per analógiám na verejnom zasadnutí.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.